
DOCHOWAĆ SIĘ (2) *vb pf*

3 sg m con by się dochował (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. dochować.

*Uchronić się [w czym] (2) : Przeto też [ptasze jajca] potrzebują twardźzey fzkorupy która by ie mogła bronić od vrazu y skażenia ażeby fie w niey płod dochował, taka ieft opatrność natury. *GlabGad* H6v.*

*W przen (1) : [o cnocie panińskiej czystości] Nie ma [w Wilnie] zadne⁸⁰ kłaźtoru/ w którym by fie taki piękny fzczep tey leliey y różey y owocow/ w których fie bárańek y oblubieniec Chryftus kocha/ ofadził/ ogrodził/ y dochował. *SkarŻyw* 71.*

Formacje pochodne cf CHOWAĆ SIĘ.